

Sygn. akt II K 636/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 kwietnia 2015 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy w II Wydziale Karnym w składzie

Przewodniczący SSR Iwona Kowalik

Protokolant Monika Jasiak

Prokurator PR w Ś. B. K.

po rozpoznaniu dnia 14 października 2014 roku, 14 listopada 2014 roku, 12 grudnia 2014 roku , 27 stycznia 2015 roku, 27 marca 2015 roku i 02 kwietnia 2015 roku sprawy karnej

A. A. (1)

ur. (...) w Ś.

córki E. i J. z domu P.

oskarżonej o to, że:

w dniu 26 marca 2009 roku w Ś., województwie (...), działając w celu osiągnięcia korzyści majątkowej oraz uzyskania pożyczki gotówkowej w wysokości 30 000 złotych od banku (...) S.A. z siedzibą w Ś. działając wspólnie i w porozumieniu, usiłowali doprowadzić do niekorzystnego rozporządzenia mieniem w/w Bank za pomocą wprowadzenia w błąd co do zamiaru wywiązania się z zaciągniętego zobowiązania, w ten sposób, iż po uprzednim wyrobieniu pieczętek firmowych nieistniejącej firmy (...) z siedzibą w Ś. i sporządzeniu zaświadczenia o zatrudnieniu i osiąganych zarobkach R. A. (1) w w/w firmie, który następnie przedłożył stwierdzające nieprawdę zaświadczenie o swoim rzekomym zatrudnieniu w firmie (...) z siedzibą w Ś., które to zaświadczenie dotyczyło okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania w/w pożyczki, na podstawie którego została następnie zawarta umowa pożyczki gotówkowej o numerze (...) w wysokości 30 000 złotych, jednakże nie doszło do wypłaty pieniędzy z uwagi na zatrzymanie przez policję,

tj. o czyn z art. 13 § 1 kk w zw. z art. 286 § 1 kk i art. 297 § 1 kk

i art. 270 § 1 kk w zw. z art. 11 § 2 kk

I. oskarżoną ***A. A. (1)*** uznaje za winną tego, że w okresie od dnia 17 marca 2009 roku do dnia 25 marca 2009 roku w Ś., woj. (...), chcąc aby A. P. (1) sporządziła poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych dochodów przez R. A. (1) w nieistniejącej Firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przez niego pożyczki w (...) Banku S.A. z/s w Ś., nakłoniła ją do tego, przez co A. P. (1) udzieliła pomocy R. A. (1) do popełnienia przestępstwa polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Banku S.A. z/s w Ś. w postaci uzyskania pożyczki gotówkowej w wysokości 30.000 złotych oraz przedłożenia w tym celu dokumentu poświadczającego nieprawdę w zakresie dotyczącym okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania przedmiotowej pożyczki,

tj. popełnienia czynu z art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za czyn ten na podstawie art. 297§1 kk w zw. z art. 11§3 kk w zw. z art. 19§1 kk wymierza oskarżonej ***karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności;***

II. na podstawie art. 69§1 kk i art. 70§1 pkt 1 kk zawiesza oskarżonej warunkowo wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności tytułem próby na okres lat 2 (dwóch);

III. na podstawie art. 44§2 kk orzeka przepadek na rzecz Skarbu Państwa dowodów rzeczowych z pozycji 1 - 3 wykazu dowodów rzeczowych (k- 20) i pozostawia przedmiotowe dowody rzeczowe w aktach sprawy (k- 26-28);

IV. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa 1/3 kosztów sądowych, związanych z uczestnictwem oskarżonej w sprawie i wymierza oskarżonej opłatę w kwocie 120 zł (sto dwadzieścia złotych).

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. A. (1) i R. A. (1) w 2009 roku pozostawali w związku małżeńskim. A. A. (1) mieszkała w Ś. przy ul. (...), zaś R. A. (1) przebywał za granicą, gdzie pracował zarobkowo, nie miał stałego zatrudnienia w kraju. A. A. (1) zajmowała się pośrednictwem ubezpieczeniowym w firmie (...), uzyskiwała dochody w wysokości 2000 zł netto miesięcznie. Od dnia 10.09.2008r. umową majątkową małżeńską oskarżona i R. A. (1) ustanowili rozdzielność majątkową.

W 2009 roku małżonkowie prowadzili budowę domu jednorodzinnego na działce gruntu położonej w T., darowanej R. A. (1) przez rodziców oskarżonej, a finansowaną ze środków własnych oraz z kredytu zaciągniętego przez rodziców A. A., spłacanego przez R. A. (1). W lutym 2009 roku mieli problemy finansowe związane z brakiem środków na zapłatę za wykonane prace na budowie, w tym za wykonany remont dachu.

W związku z wykonywaną pracą dealera ubezpieczeniowego A. A. (1) poznała A. P. (1), której ubezpieczała samochód oraz pomogła skonsolidować kredyty, z którą następnie utrzymywała częste kontakty osobiste i telefoniczne zwierając się jej z problemów finansowych, w tym związanych z budową domu i brakiem środków na zapłatę za wykonane prace oraz z problemów małżeńskich. W lutym 2009 roku A. P. (1) straciła pracę i znalazła się w trudnej sytuacji finansowej.

Dowód: zeznania R. A. (1) - k. 48-51, 64-66, 68-69, 309v.-310

A. P. (1) - k. 43-44b, 104-110, 233v.-234v., 337

częściowo wyjaśnienia A. A. (1) - k. 93-97, 310, 407, 541v.

kserokopia aktu notarialnego – k- 552

kserokopia porozumienia – k- 553

R. A. (1) z uwagi na brak stałego zatrudnienia w kraju nie mógł otrzymać kredytu. Aby uiścić należność za wykonanie dachu małżonkowie postanowili wziąć pożyczkę w banku na podstawie fikcyjnego zaświadczenia o zatrudnieniu R. A. (1) w nieistniejącej firmie. O możliwości uzyskania w ten sposób pożyczki oskarżona rozmawiała również z A. P. (1) informując ją, że jest nowy bank (...), w którym można wziąć taką pożyczkę. A. A. (1) nakłaniała A. P. (1), aby ta pomogła wypełnić zaświadczenie o zatrudnieniu R. A. (1) w fikcyjnej firmie. Oskarżona obiecała A. P. (1) za tę pomoc kwotę 1.000 złotych z uzyskanej przez R. A. pożyczki. Natomiast kwotę 5.000 złotych z pożyczki A. A. (1) zamierzała przeznaczyć na swoją działalność zawodową. A. P. (1) po namowach oskarżonej zgodziła się wypełnić takie zaświadczenie. R. A. (1) zamierzał spłacać przedmiotową pożyczkę ze środków uzyskiwanych z pracy za granicą.

Dowód: zeznania R. A. (1) - k. 48-51, 64-66, 68-69, 309v.-310

A. P. (1) - k. 43-44b, 104-110, 233v.-234v., 337

A. A. (1) pobrała z (...) Banku S.A. formularze zaświadczenia o zatrudnieniu niezbędne do złożenia wniosku o udzielenie kredytu. Następnie wspólnie w A. P. (1) wyrobiła pieczętki nieistniejącej Firmy (...). A. P. (1) poznała R. A. (1) w marcu 2009 roku podczas jego pobytu w kraju. W czasie spotkania małżonkowie A. i A. P. rozmawiali o wzięciu

kredytu na podstawie fikcyjnego zaświadczenia. Wówczas też wspólnie sporządzili takie zaświadczenie o zatrudnieniu i uzyskiwanych przez R. A. (1) dochodach w ten sposób, że A. P. (1) wypełniła część przeznaczoną dla pracodawcy, zaś R. A. (1) wpisał swoje dane personalne. Przedmiotowe zaświadczenie zostało opatrzone pieczętą nieistniejącej firmy (...).

Dowód: zeznania A. P. (1) - k. 43-44b, 104-110, 233v.-234v., 337

W dniu 17.03.2009r. R. A. (1) udał się do placówki (...) Bank S.A. w Ś., gdzie złożył wniosek nr (...) o udzielenie pożyczki w wysokości 30.000 złotych. Do wniosku dołączył wypełnione przez siebie oraz przez A. P. zaświadczenie o swoim zatrudnieniu i uzyskiwanych dochodach w firmie (...) z tytułu umowy o pracę na czas nieokreślony z miesięcznym wynagrodzeniem w kwocie 5.967,44 złotych. Po złożeniu wniosku wraz z zaświadczeniem oskarżony wyjechał do Anglii.

Dowód: zeznania R. A. (1) - k. 48-51, 64-66, 68-69, 309v.-310

A. P. (1) - k. 43-44b, 104-110, 233v.-234v., 337

A. N. - k. 4-5, 337v., 449v., 542

kserokopia wniosku kredytowego - k. 31-34

zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 17.03.2009r. - k. 27

Z uwagi na zastrzeżenia banku co do prawidłowości danych podanych w złożonym przez R. A. (1) zaświadczeniu odnośnie wysokości uzyskiwanych dochodów, R. A. (1), w czasie kolejnego pobytu w kraju, w taki sam sposób jak poprzednio wraz z A. P. (1) sporządził kolejne zaświadczenie o swoim zatrudnieniu w firmie (...), opatrzone datą 25.03.2009r.

W trakcie procedury weryfikacji wniosku R. A. (1) pracownik banku ustalił, że firma (...) nie istnieje.

R. A. (1) w dniu 26.03.2009r. udał się ponownie do placówki A. Banku w Ś. z kolejnym zaświadczeniem o swoim zatrudnieniu w firmie (...), gdzie po jego złożeniu i weryfikacji podpisał umowę numer (...) o udzieleniu mu pożyczki w kwocie 30.000 złotych, która miała być spłacana w 60 ratach miesięcznych. Po podpisaniu umowy, jeszcze w czasie pobytu w banku, R. A. (1) został zatrzymany przez Policję.

W dniu 26.03.2009r. oskarżona dobrowolnie wydała Policji pieczętą fikcyjnej firmy (...).

Dowód: zeznania R. A. (1) - k. 48-51, 64-66, 68-69, 309v.-310

A. P. (1) - k. 43-44b, 104-110, 233v.-234v., 337

A. N. - k. 4-5, 337v., 449v., 542

protokół zatrzymania osoby - k. 2

protokół zatrzymania rzeczy - k. 16-18

zaświadczenie o zatrudnieniu z dnia 26.03.2009r. - k. 28

kserokopia umowy o pożyczkę - k. 35-40

kserokopia oświadczenia o poddaniu się egzekucji - k. 41-42

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 22.02.2011r. w sprawie sygn. akt II K 284/09 A. P. (1) została skazana za czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 297§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 22.02.2011r. sygn. II K 284/09 – k- 235

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 03.08.2012r. w sprawie sygn. akt II K 230/11 R. A. (1) został skazany za czyn z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk.

Dowód: wyrok Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 03.08.2012r. sygn. II K 230/11 – k- 235

W wydanej w dniu 18.06.2012r. opinii sądowo – psychiatrycznej biegli psychiatrzy wskazali, że A. A. (1) nie cierpi na chorobę psychiczną w znaczeniu psychozy ani niedorozwój umysłowy ani na inne krótkotrwałe zaburzenia czynności psychicznych. U oskarżonej stwierdzili zespół zależności alkoholowej w obecnie deklarowanej niepełnej abstynencji oraz w przeszłości występowanie zaburzeń depresyjnych adaptacyjnych związanych z trudną sytuacją życiową. Tempore criminis oskarżona miała zdolność do rozpoznania znaczenia czynu jak i pokierowania swoim postępowaniem, w stosunku do zarzucanego czynu nie zachodzą warunki z art. 31§1 i 2 kk. Oskarżona może brać udział w postępowaniu, stawać przed Sądem i składać wyjaśnienia, a ewentualną karę pozbawienia wolności odbywać w zwykłym zakładzie karnym.

Dowód: opinia sądowa – psychiatryczna - k. 312-315

A. A. (1) ma obecnie 38 lat, wykształcenie średnie, z zawodu technik prac biurowych, obecnie nie pracuje, pozostaje na utrzymaniu rodziców, nie ma nikogo na swoim utrzymaniu. Była karana sędownie w 2012 roku za czyn z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za ciąg przestępstw z art. 291§1 kk.

Dowód: dane osobo – poznawcze - k. 48, 541

dane o karalności - k. 547-579

Oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanego jej czynu, wyjaśniała (k. 93-97), że nie miała nic wspólnego z przedmiotowym kredytem, to mąż chciał wziąć kredyt bo to on budował dom, pomagała mu A. P. (1), mąż nie mówił jej na co ma być kredyt, oskarżona zaprzeczyła by wyrabiała pieczętkę, domyśla się, że wyrobiła ją A. P., która coś o tym wspominała, nie wypełniała zaświadczenia, zrobił to mąż z A. P., ale widziała je, bo dokumenty leżały w domu, wie że mąż składał poprawione zaświadczenie, nie namawiała męża na ten kredyt, mówiła że nie chce mieć z tym nic wspólnego, informowała męża jak banki sprawdzają klientów.

Na rozprawie przed Sadem oskarżona odmówiła składania wyjaśnień, podtrzymała te dotychczas złożone, potwierdziła, że mąż podał prawdziwe informacje o udziale A. P. (k. 310).

W czasie kolejnej rozprawy oskarżona odmówiła składania wyjaśnień i odpowiedzi na jakiegokolwiek pytania Sądu i stron, podtrzymała wyjaśnienia dotychczas złożone (k. 407).

Na kolejnej rozprawie A. A. (1) również odmówiła składania wyjaśnień, podtrzymała wyjaśnienia dotychczas złożone, odmówiła następnie odpowiedzi na pytania Sądu, stwierdziła, że w końcu nie było u niej żadnego przeszukania, zadzwoniła do A. P. i to A. P. dostarczyła pieczętkę (k. 541v.).

Sąd zważył:

W ocenie Sądu materiał dowodowy zgromadzony w toku niniejszego postępowania nie pozostawia wątpliwości co do sprawstwa i winy oskarżonej A. A. (1) w zakresie czynu przypisanego oskarżonej w punkcie I części dyspozytywnej wyroku, natomiast nie daje podstaw do ustalenia sprawstwa oskarżonej w zakresie czynu zarzucanego jej aktem oskarżenia.

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd oparł się na zeznaniach świadków: A. P. (1), A. N., R. A. (1) oraz dokumentacji kredytowej, a także - choć tylko częściowo i to w zasadzie co do okoliczności bezopornych w sprawie - na wyjaśnieniach oskarżonej.

Zeznania złożone przez A. P. (1) - w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, kiedy to składała wyjaśnienia jako osoba podejrzana, a następnie oskarżona w sprawie sygn. akt II K 284/09, cechuje szczegółowość, wzajemna spójność i konsekwencja w twierdzeniach. Świadek będąc przesłuchiwaną kilkakrotnie w taki sam sposób przedstawiała przebieg wydarzeń opisując z pełną dokładnością udział w nich poszczególnych osób, w tym oskarżonej, podejmowane przez nich działania, w tym te które wykonywała oskarżona. Przy tym nie sposób uznać, by zeznania tego świadka miały na celu bezpodstawne obciążanie oskarżonej, gdyż A. P. słuchana nawet jako podejrzana czy oskarżona w sprawie nie próbowała zmienić swoich twierdzeń czy też umniejszyć swojego udziału w przedmiotowym czynie. Z zeznań A. P. (1) wyłania się jednolity obraz wydarzeń, a wynika z niego niezbicie, że to właśnie nie kto inny tylko A. A. (1) była motorem sprawczym podjętych następnie przez te dwie osoby (A. P., R. A.) działań mających na celu popełnienie przestępstwa, za które został prawomocnie skazany R. A. (1). Przy tym to właśnie A. A. (1) i jej mężowi zależało na uzyskaniu przedmiotowej pożyczki i w takiej wysokości, a nie A. P., która przecież nie była obciążona niezapłaconymi rachunkami związanymi z prowadzoną niewątpliwie przez obu małżonków budową domu jednorodzinnego. Odmienne twierdzenia oskarżonej w tym zakresie nie zasługują na wiarę. Nie sposób bowiem przyjąć za wiarygodne to, że A. A. nie była zorientowana w tym na jakim etapie jest przedmiotowa budowa, jakie koszty za sobą pociąga, czy w końcu na co potrzebna jest pożyczka. Takie twierdzenia oskarżonej pozostają w sprzeczności nie tylko z zeznaniami złożonymi w tym zakresie A. P. czy R. A., ale także z logiką i doświadczeniem życiowym. To przecież oskarżona zajmowała się m. in. doradztwem kredytowym (takich porad udzielała A. P.) i to oskarżona informowała męża o tym jak banki sprawdzają klientów. A więc to oskarżona – nie jej mąż, który przebywał wówczas poza granicami kraju – wykonywała czynności opisane przez A. P. w złożonych zeznaniach, w tym w zakresie nakłonienia A. P. do udzielenia pomocy w wypełnieniu przedmiotowego zaświadczenia o zatrudnieniu R. A. (1) w fikcyjnej firmie i przekazania za tę „usługę” określonej kwoty pieniędzy (1.000 złotych) z uzyskanej przez R. A. pożyczki. Oskarżona była w pełni świadoma tego, że sporządzone przez A. P. i R. A. zaświadczenie jest fałszywe i wiedziała w jakim celu zostanie przedłożone w banku. To właśnie oskarżona pobrała wcześniej druki zaświadczeń z banku, co potwierdzają konsekwentne zeznania A. P.. Również w zakresie podawanych przez tego świadka okoliczności wyrobienia pieczętek nieistniejącej firmy (...) Sąd nie miał wątpliwości co do tego, że zeznania złożone w tym zakresie przez A. P. i podane przez nią okoliczności są zgodne z rzeczywistym przebiegiem wydarzeń. I nie zmienia tego stanowiska Sądu fakt, iż uzyskane w toku postępowania wydruki faktur i zeznania złożone przez świadka W. R. nie zawierają wskazania kto złożył przedmiotowe zamówienie oraz kto odbierał (6 lat temu) przedmiotowe pieczętki. Wobec stanowczych i konsekwentnych zeznań A. P. w tym zakresie odmienne twierdzenia oskarżonej, w tym również dotyczące okoliczności przekazania pieczętki Policji (k. 541v.-542) na wiarę nie zasługują.

Zeznania A. P. co do okoliczności wypełnienia zaświadczenia o zatrudnieniu R. A. w fikcyjnej firmie znajdują pełne potwierdzenie w zeznaniach samego R. A. (1). Wersja zdarzeń przedstawiona przez obie w/w osoby jest przy tym logiczna i zgodna z zasadami doświadczenia życiowego. Trudno niewątpliwie byłoby przyjąć, iż R. A. zdecydował się na zawarcie przedmiotowej umowy pożyczki bez porozumienia z oskarżoną, w czasie kiedy w zasadzie w sposób ciągły przebywał poza granicami kraju oraz iż działał wspólnie z nieznaną mu przecież wówczas A. P. - koleżanką swojej żony.

Wobec powyższego Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do udziału oskarżonej A. A. (1) w przedmiotowym zdarzeniu, a jej udział polegał na podżeganiu A. P. do czynu, za który A. P. została prawomocnie skazana. To właśnie oskarżona nakłoniła A. P. (1) do wypełnienia przedmiotowego zaświadczenia o zatrudnieniu R. A. w nieistniejącej firmie w zamian za gratyfikację pieniężną pochodzącą z uzyskanej dzięki temu zaświadczeniu pożyczki z banku. Sąd nie miał żadnych wątpliwości co do tego, że oskarżona miała pełną świadomość co do fikcyjności zaświadczenia o zatrudnieniu jej męża oraz tego, że pieniądze zostaną przeznaczone na budowę ich domu. Zresztą jak wynika zarówno z zeznań A. P., jak też z zeznań R. A., część kwoty kredytu w wysokości 5.000 złotych miała zostać przeznaczona na działalność zawodową A. A. (1).

Biorąc pod uwagę powyższe uznane za wiarygodne zeznania świadków oraz ewidentną sprzeczność z nimi wyjaśnień oskarżonej oraz ich niewątpliwą sprzeczność z zasadami logiki i doświadczenia życiowego, Sąd odmówił przyznania walory wiarygodności odmiennym od powyżej ustalonych faktów wyjaśnieniom oskarżonej uznając jej twierdzenia za realizację przyjętej linii obrony i próbę uniknięcia odpowiedzialności karnej za popełnione przestępstwo.

Na marginesie już tylko wskazać należy na możliwość i zasadność – w świetle obowiązującego orzecznictwa – odczytania na podstawie art. 391§1 kpk zeznań R. A. (1) (zob. m. in.: SN III KRN 242/93, OSNKW 1994, nr 1-2, poz. 13; SN II KK 204/14 OSNKW 2015, nr 1, poz. 6; SN II KKN 314/01, OSNKW 2003, nr 5-6, poz. 45), brak możliwości doręczenia wezwania świadkowi zachodzi bowiem wówczas, gdy sąd podjął wszystkie przewidziane przez prawo procesowe czynności zmierzające do zawiadomienia świadka o czasie i miejscu przesłuchania (zob. m. in.: SN III KK 38/14, Prok. i Pr. 2014, nr 10, poz. 19; SA w G. II AKa 441/13, Prok. i Pr. 2014, nr 11-12, poz. 391).

W oparciu o powyższe ustalenia faktyczne Sąd uznał oskarżoną za winną tego, że w okresie od dnia 17.03.2009r. (dzień złożenia wniosku kredytowego) do dnia 25.03.2009r. (data wystawienia drugiego zaświadczenia) w Ś., woj. (...), chcąc aby A. P. (1) sporządziła poświadczające nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych dochodów przez R. A. (1) w nieistniejącej Firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przez niego pożyczki w (...) Banku S.A. z/s w Ś., nakłoniła ją do tego, przez co A. P. (1) udzieliła pomocy R. A. (1) do popełnienia przestępstwa polegającego na doprowadzeniu do niekorzystnego rozporządzenia mieniem (...) Banku S.A. z/s w Ś. w postaci uzyskania pożyczki gotówkowej w wysokości 30.000 złotych oraz przedłożenia w tym celu dokumentu poświadczającego nieprawdę w zakresie dotyczącym okoliczności o istotnym znaczeniu dla uzyskania przedmiotowej pożyczki. Zasadnie Sąd przyjął do tego czynu kwalifikację prawną z art. 18§2 kk w zw. z art. 18§3 kk w zw. z art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk. A. A. (1) działała niewątpliwie umyślnie i w zamiarze bezpośrednim. Dopuściła się bowiem nakłaniania drugiej osoby do popełnienia czynu zabronionego. Nakłanianie to oddziaływanie na wolę innego człowieka w celu wywołania po jego stronie decyzji o popełnieniu czynu zabronionego. Oskarżona nakłoniła A. P. do popełnienia przestępstwa polegającego na sporządzeniu poświadczającego nieprawdę zaświadczenie o zatrudnieniu i wysokości uzyskiwanych dochodów przez R. A. w nieistniejącej firmie (...), które to okoliczności miały istotne znaczenie dla uzyskania przez niego pożyczki w (...) Banku S.A. z/s w Ś.. Sporządzając przedmiotowe zaświadczenie A. P. udzieliła pomocy R. A. do popełnienia przez niego przestępstwa z art. 13§1 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk i art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk w zw. z art. 12 kk. A. P. (1) zaś została prawomocnie skazana wyrokiem Sądu Rejonowego w Świdnicy z dnia 22.02.2011r. w sprawie sygn. akt II K 284/09 za czyn z art. z art. 18§3 kk w zw. z art. 297§1 kk w zw. z art. 270§1 kk w zw. z art. 11§2 kk. Wobec powyższego zasadnym było przyjęcie tzw. podżegania łańcuszkowego, tj. podżegania do pomocnictwa i dlatego też koniecznym była zmiana opisu czynu zarzucanego oskarżonej zgodnie z wynikami przeprowadzonego w sprawie postępowania dowodowego (zob.: T. Bojarski - Komentarz do art. 18 kodeksu karnego, LEX).

Wymierzając oskarżonej karę Sąd miał na uwadze dyrektywy zawarte w art. 53 kk i wziął pod uwagę zarówno okoliczności obciążające oskarżoną jak i przemawiające na jej korzyść. Jako okoliczność obciążającą niewątpliwie należy uznać powszechność podobnych przestępstw i ich szczególnie negatywny wydźwięk, a także wątpliwości co do mentalności osób trudniących się – jak wówczas oskarżona – doradztwem ubezpieczeniowym oraz kredytowym, stawiający pod znakiem zapytania kompetencje oraz przygotowanie merytoryczne takich „doradców”. Jako okoliczność przemawiającą na korzyść oskarżonej Sąd uznał jej niekaralność w dacie popełnienia przypisanego jej przestępstwa, choć nie bez znaczenia pozostaje to, że oskarżona w 2012 roku została skazana za przestępstwa z art. 18§3 kk w zw. z art. 286§1 kk i art. 297§1 kk w zw. z art. 11§2 kk i za ciąg przestępstw z art. 291§1 kk.

Mając powyższe na względzie Sąd wymierzył oskarżonej karę 6 miesięcy pozbawienia wolności uznając karę w takim wymiarze za współmierną do charakteru popełnionego przestępstwa, jego społecznej szkodliwości oraz przyjmując, że kara ta spełni swoje cele w zakresie prewencji ogólnej i szczególnej.

Jednocześnie Sąd przyjął, iż A. A. (1) z faktu skazania wyciągnie pozytywne wnioski na przyszłości i nie będzie naruszała obowiązującego prawa, co pozwoliło na skorzystanie wobec niej z instytucji warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, a 2-letni okres, wskazany w punkcie II części dyspozytywnej wyroku, będzie wystarczający dla osiągnięcia wobec oskarżonej celów kary, zwłaszcza w zakresie zapobieżenia powrotowi do przestępstwa.

Orzeczenie o dowodach rzeczowych znalazło swe oparcie w art. 44§2 kk, jednocześnie Sąd orzekł o pozostawieniu wymienionych w punkcie III części dyspozytywnej wyroku dowodów rzeczowych w aktach sprawy.

Na podstawie art. 626§1 kpk w zw. z art. 627 kpk Sąd w punkcie IV części dyspozytywnej wyroku orzekł o kosztach sądowych zasądzając je proporcjonalnie od oskarżonej (w stosunku 1/3 z uwagi na fakt toczenia się pierwotnie tego postępowania przeciwko trzem oskarżonym) na rzecz Skarbu Państwa, zaznaczając, iż dotyczy to kosztów związanych z uczestnictwem oskarżonej w sprawie, jednocześnie wymierzył opłatę w kwocie 120 złotych na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych uznając, iż uiszczenie powyższych kosztów i opłaty przez oskarżoną nie będzie stanowiło dla niej zbytnej dolegliwości.